

РЕШЕНИЕ

№ 1233

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 14-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ася Събева

Членове: Георги Иванов
Кристина Филипова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Ася Събева Въззивно гражданско дело № 20221000500705 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение № 260001/10.01.2022г. постановено по т.д. № 170/2020г. по описа на СОС, ТО, IV състав съдът е уважил частично обективно съединени искиове с правно основание чл. 511, ал.3 КЗ вр. чл. 80, ал.1 ЗЗД, като е осъдил Сдружение "НББАЗ", да заплати в полза на Р. Д. К. сумата от 40 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания, търпени в резултат на причинени телесни увреждания при ПТП, настъпило на 05.07.2017г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.08.2019 г. до окончателното ѝ изплащане.

Със същото решение са отхвърлени исковите в останалата им част както следва: за неимуществени вреди за разликата над 40 000 лв. до претендирания такъв от 60 000лв. , както и за законна лихва за периода от 14.05.2019 г. до 14.08.2019 г. като неоснователни.

Присъдени са разноски, като НББАЗ е осъдено да заплати по сметка адв. К. М. Д. от САК сумата от 1553.33 лв. /хиляда петстотин петдесет и три лева и тридесет и три стотинки/, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска защита съразмерно с уважената част от исковите, а по сметка на СОС сумата от 1600 лв. /хиляда и шестстотин лева/, представляваща д.т. за производството по делото върху уважения размер на исковите, както и сумата от 146.67 лв. /сто четиридесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки/, представляваща деловодни разноски /за възнаграждения на

призован свидетел и на вещи лица/ съразмерно с уважената част от исковете.

По компенсация Р. Д. К. е осъдена да заплати на Сдружение "НББАЗ", сумата от сумата от 135 лв. /сто тридесет и пет лева/, представляваща направени по делото разноски за възнаграждения на вещи лица и д.т. за издаване на съдебно удостоверение съразмерно с отхвърлената част от исковете, както и сумата от 1118.40 лв. /хиляда сто и осемнадесет лева и четиридесет стотинки/, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС съразмерно с отхвърлената част от исковете на основание чл. 78 ал.3 ГПК .

В срока по чл.259 ГПК срещу решението е депозирана въззивна жалба от ответника по делото.

Жалбоподателят-ответник Сдружение "Национално бюро на българските автомобилни застрахователи", оспорва решението в неговата осъдителна част и моли исковете да бъдат отхвърлени, а в условие на евентуалност - да бъде намален размера на обезщетението за неимуществени вреди. Изтъква факта, че своевременно е навел възражение, че процесните вреди, за които се претендира обезщетение, са настъпили в причинна връзка със самостоятелно реализирано от ищцата ПТП, предхождащо процесното. При същото управляваното от ищцата МПС, съгласно представения констативен протокол, е реализирало челен удар в задната част на л.а. „Форд Фокус. Неправилен и в противоречие със събраните по делото доказателства е изводът на съда, че предхождащо процесното ПТП (между автобус „Скания“, т.а. „Ситроен“ и л.а. „Опел“) не е реализирано самостоятелно от ищцата, и че такова (между л.а. „Опел Комбо“ и л.а. „Форд Фокус“) е реализирано като верижно, вследствие на удара между автобус „Скания“ и т.а. „Ситроен“. Правилно съдът е извел, че несъмнено л.а. „Опел Комбо“ е реализирал челен удар в задната част на намиращ се пред него друг автомобил, като за това се е позовал на приетото по делото експертно заключение, но необосновано и в противоречие със събраните по делото доказателства е приел, че този удар не е реализиран самостоятелно от ищцата като предхождащ процесното ПТП, предизвикано от автобус „Сканя“, а е реализирано в резултат на него като трето от верижната катастрофа. Посочва, че според вещото лице преди реализирането на удара между автобуса и товарното МПС „Ситроен Джъмпер“ ищцата, като водач на л.а. „Опел Комбо“, е реализирала самостоятелно челен за нея удар в спряло пред нея МПС. Този обективно установен по делото факт е обоснован и с проследеното от вещото лице последващо, след удара реализиран от автобуса в задната част на товарното МПС, движение на всеки от автомобилите (л.а. „Опел Комбо“ и т.а. „Ситроен“). Описаното ротационно движение за МПС-та л.а. „Опел Комбо“ и т.а. „Ситроен Джъмпер“, обосновават установяването на двете МПС-та в мантинелата вляво по посоката им на движение, респ. т.а. „Ситроен Джъмпер“ с предната си част, а л.а. „Опел Комбо“ със задната си част. Ротацията па автомобилите и тяхното установяване в мантинелата вляво е изведено от вещото лице, което е възприело удар на „Ситроен Джъмпер“ с предна дясна част в процес на ротация на ляво, в задна лява част на л.а. „Опел Комбо“, който е започнал движение по посока на часовниковата стрелка на дясно, което движение е обосновал и с въздействалите при този вид удар инерционни

сили при всеки от двата автомобила. Затова твърди, че възприетият от съда механизъм за реализиран удар между „Ситроен Джъмпер“ и „Опел Комбо“, не би довел до последващ челен удар за л.а. „Опел Комбо“ в задната част на МПС, което да се е намирало пред него. Твърди, че възприетият от съда като обективно възникнал механизъм на ПТП, не кореспондира с описаните като въздействали на движението на тялото на ищцата инерционни и центробежни сили, които съдът е извел без да има обективни данни, респ. за установяването на когото вещото лице не е ангажирано. Посочва, че в о.с.з. от 10.12.2021 г., при приемането на експертното заключение, не са отправяни въпроси към вещото лице автотехнически експерт в посока на установяване на друг, различен от възприетият в експертизата, механизъм на ПТП-та, какъвто е възприел съда. Допълнително счита, че възприетият от съда механизъм на ПТП не установява причинна връзка с телесните увреди, които ищцата е получила в областта на главата - челно и тилно, доколкото по делото няма доказателства т.а. „Ситроен Джъмпер“ да е реализирал челен удар в задната част на автомобила на ищцата. При извеждането на неправилен извод за реализирания механизъм на ПТП, съдът не е кредитирал показанията на разпитания по делото свидетел очевиден на ПТП М. К., като на базата на предположение е приел, че същият е загубил съзнание „най-вероятно“ веднага след удара от автобус „Скания“. В заключение посочва, че липсва причинно-следствена връзка между механизма на процесното ПТП и настъпилите за ищцата вреди.

На второ място посочва, че приетият от СОС размер на обезщетението в контекста на чл. 52 ЗЗД е силно завишен и не отговаря на критериите за справедливост. Установените вреди са : счупване от линеен характер на тилна кост вдясно и травматичен оток на меките черепни обвивки в зоната; травматичен кръвоизлив челно; мозъчно сътресение; разкъсна контузна рана челно вляво; подкожни мекотъканни кръвоизливи челно двустранно. По делото се установява, че проведеното при ищцата лечение е консервативно, като единственото хирургично обработване е извършено по отношение на получената разкъсноконтузна рана - челно. Допълнително по отношение на счупването на линейната кост тилно вдясно при ищцата, липсват данни за последващо проследяване на мозъчната контузия и извършването на допълнителни образни изследвания, което обстоятелство е още един аргумент за лекия характер на травмата. В приетото по делото заключение на вещото лице медик, след детайлен анализ на всяка от претърпените телесни увреди, сочи, че оздравителният период е протекъл гладко без усложнения в рамките на от 25 до 30 дни, като няма трайни или постоянни последици за здравето ѝ. Моли съда да отхвърли изцяло претенцията респ. да намали присъденото обезщетение, ведно със законните последици по отношение лихвата и разносните пред двете съдебни инстанции.

Въззиваемата страна Р. Д. К. оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Изтъква факта, че механизма на процесното ПТП е пълно и главно доказан, чрез ангажираните доказателства и АТЕ, въз основа на които е безспорно доказано, че автобус марка „Скания Иризар“ със словашка регистрация *****, управляван от Д. Б. се е движил по АМ „Тракия с посока на движение към гр. Пловдив и поради

несъобразяване с конкретните атмосферни условия (мъгла) не е успял да спре и с челната си част е реализирал ПТП със спрелия т.а. „Ситроен Джъмпер“ с рег. № *****, като е започнал да го избутва напред и вляво, спрямо посоката си на движение, при което товарният автомобил, придвижвайки се напред с челната си част е ударил задната централна част на л.а. „Опел Комбо“ с рег. № *****, в който водач е била Р. К.. От друга страна счита че по делото безспорно се установява, че ищцата е блъсната отзад от т.а. „Ситроен“, който преди да я блъсне е бил ударен и избутан от „Скания Иризар“, и след като безспорно се установява, че именно от удара отзад са възникнали най-тежките травми за пострадалата, всички възражения на въззивника формулирани във ВЖ са несъстоятелни. Намира за неоснователен довода на жалбоподателя, че размера на обезщетението не кореспондира с причинените травми, тъй като посредством представената по делото медицинска документация и от заключението на вещото лице по назначената КСМАТЕ, се установява, че от получените вследствие на процесното ПТП увреждания, ищцата е изпитвала болки и страдания в продължение на 1,5 месеца. Отново съгласно приетата КСМАТЕ, съдебният лекар приема, че диагнозите, констатирани в приложенияте към ИМ МРТ на изследване на главен мозък от 14.07.2017 г., Епикриза към ИЗ № 48235/645, издадена от УМБАЛ „Св.Георги“ ЕАД са в рамките на последващия възстановителен период и същите имат пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП. В посоченото изследване на главен мозък е отразено наличието на субдурален хематом, което увреждане, съгласно медицинските стандарти и практика се счита за животозастрашаващо. Претендира разностите.

Софийски апелативен съд, действащ като въззивна инстанция, след като разгледа жалбите и обсъди събраните доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искове с правно основание чл.511 ал.2 КЗ вр.чл.45 и чл.52 ЗЗД.

От фактическа страна се установява, че процесното ПТП е станало на 05.07.2017 г. на АМ „Тракия“, около 45-ти км., посока към гр. Пловдив, при което пострадала ищцата, която управлявала л.а. „Опел Комбо“. Последният бил спрял и ударен отзад от т.а.„Ситроен Джъмпер“, който от своя страна също бил спрял, но също бил ударен отзад от автобус „Скания Иризар“ със словашки рег. №. Механизмът на ПТП е описан в исковата молба. За ПТП било образувано ДП. Виновен за ПТП бил водачът на автобуса и тъй като за него е сключен застрахователен договор с KOOPERATIVA poist'ovna, a.s. Vienna Insurance Group.

Видно от изискната справка от ГФ официалният представител на чуждестранния застраховател за РБ към датата на ПТП, е „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД. Ищцата предявила претенцията си за обезщетение пред „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД на 29.04.2020г., но в тримесечния срок такова не е определено, поради което претенцията е отправена към НББАЗ.

Видно от заключението по допуснатата комплексна АТЕ и СМЕ /л.217/, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че на

05.07.2017 г. около 06:30 ч., дневна светлина сухо асфалтово покритие по автомагистрала „Тракия“ в зоната на 45-ти км., землището на гр.Ихтиман, непосредствено след пътен възел „Мухово“ в платното за движение в посока София - Пловдив се движел л.а.„Опел Комбо“ с per.№ *****, управляван от Р. К.. Платното за движение в този участък от автомагистралата е стандартно, като се състои от две ленти за движение в посоката, отделени една от друга с прекъсната линия М3 и вдясно на тях се намира лента за принудително спиране, отделена от дясната активна лента с непрекъсната линия М1. Участъкът е бил в надлъжен наклон на спускане, продължителен ляв завой. Придвижвайки се по гореописания начин, л. а. „Опел Комбо“ навлязъл в гъста **мъгла и дим от запалило се сметище**, намиращо се в близост до автомагистралата, при което с челната си част се ударил в централната задна част на спрелия на платното за движение л. а. „Форд Фокус“. След този удар л. а. „Опел Комбо“ се установил напред и вдясно в мястото, където е описан в протокола за оглед. След л.а. „Опел Комбо“ в същата посока се движел товарен автомобил „Ситроен Джъмпер“ с водач разпитания като свидетел М. К.. Навлизайки в зоната на мъглата, водачът на товарния автомобил успял да спре автомобила зад установилия се на място л.а.„Опел Комбо“. **След товарния автомобил се движел автобус „Скания Иризар“ със словашка регистрация, който също навлязъл в мъглата и тъй като водачът не успял да спре, с челната си част се ударил в задната дясна част на спрелия на място т.а.„Ситроен Джъмпер“**, като започнал да го избутва напред и вляво по отношение посоката си на движение, при което т.а., придвижвайки се напред, с челната си част ударил задната централна част на л. а. „Опел Комбо“. След този удар товарният автомобил с челната си част достигнал до стоманената предпазна ограда, ограничаваща вляво платното за движение, ударил се е в нея с лявата си челна част, а в този момент автобусът „Скания Иризар“ започнал приплъзване с лявата си странична част в задната част на товарния автомобил и така двете превозни средства се установили на място.

От своя страна л.а.„Опел Комбо“, след удара от т.а., започнал ротационно движение по посока на въртене на часовниковата стрелка и след като се завъртял на около 90 градуса, със задната си дясна част се ударил леко в дясната странична част на товарния автомобил, който към този момент се бил установил на място, перпендикулярно на надлъжната ос на платното за движение и дясната му странична част била на около 1.6 м. пред челната част на автобуса, при което удар между автобуса и лекия автомобил не е осъществен. В това положение л.а. „Опел Комбо“ се установил на мястото, в което е описан в протокола за оглед на местопроизшествие.

От техническа гледна точка причината за настъпване на ПТП между л.а. „Опел Комбо“, т.а.„Ситроен Джъмпер“ и автобус „Скания Иризар“ са единствено субективните действия на водача на автобуса, който в зоната на ПТП при определяне скоростта на движение на управляваното от него превозно средство не се съобразил с атмосферните условия и с конкретната липса на видимост, за да може да намали скоростта или да спре, когато възникне опасност за движението. Установява се от заключението, че контактните повърхности на отделните ППС към момента на ударите са,

както следва: първият удар е осъществен между челната част на автобус „Скания Иризар“ и задната габаритна част на товарен автомобил „Ситроен Джъмпер“ /при този удар според вещото лице най-вероятно товарният автомобил е изместил разположението си спрямо надлъжната ос на платното за движение и е започнал контакт между задната габаритна част на товарния автомобил и лявата странична част на автобуса, като към този момент челната част на товарния автомобил е контактувала със стоманената предпазна ограда, ограничаваща вляво платното за движение/; следващият удар е осъществен между челната част на товарен автомобил „Ситроен Джъмпер“ и задната габаритна част на л. а. „Опел Комбо“. Към момента на този удар товарният автомобил се е движел със скорост около 40 км./ч. Автобусът „Скания Иризар“ се е движел праволинейно без да изменя посоката си на движение и в последната фаза се е установил както е описан в протокола за оглед - в активната лента с кабина в посока гр. Пловдив. Товарният автомобил „Ситроен Джъмпер“ след удара с автобуса е започнал ротационно движение в посока, обратна на посоката на въртене на часовниковата стрелка, гледана отгоре, като в последната фаза, след като се е завъртял на около 90 градуса, се е установил както е описан в протокола за оглед - перпендикулярно на платното с кабина, опряна в мантинелата, разделяща платната. Л.а. „Опел Комбо“ след удара с товарен автомобил „Ситроен Джъмпер“ е започнал ротационно движение в посока на въртене на часовниковата стрелка и след като се е завъртял на около 270 градуса, се е установил както е описан в протокола за оглед на местопроизшествие - кабината и предната му част са в активната лента пред кабината на автобуса на 1.6 м. Установява се още, че л. а. „Опел Комбо“ е оборудван с триточкови инерционни колани на всички места в автомобила, като по отношение техническата изправност на предпазния колан на седалката на водача не може да се даде отговор поради липса на данни по делото. Според вещото лице съгласно КП за ПТП в зоната на ПТП пред движещия се л. а. „Опел Комбо“ се е бил установил л. а. „Форд Фокус“, при което л. а. „Опел Комбо“ с челната си част се е ударил в задната част на л. а. „Форд Фокус“. Именно от този удар са се получили деформациите в челната част на л. а. „Опел Комбо“ - счупени 2 фара, деформирана предна броня и преден капак, описани в КП и визуализирани на снимките на местопроизшествието, оформени във фото-албум, приложен към протокола за оглед. Мястото на установяване на л. а. „Опел Комбо“, след удара е описано в протокола за оглед на местопроизшествие, но за мястото, в което е бил спрял преди удара, липсват данни.

В резултат на ПТП ищцата е получила следните травматични увреждания: **закрита черепно-мозъчна травма, изразяваща се в счупване с линеен характер на тилната кост вдясно и травматичен оток на меките черепни обвивки в зоната; травматичен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки челно двустранно; мозъчно сътресение; разкъсноконтузна рана на меките черепни обвивки вляво челнослепоочно; кръвонасядане на лявата подбедрица и ляв глезен; счупване на пета предкиткова кост на дясната ръка.** Мекотъканните увреждания са отзвучали за срок от около 25 дни, а счупването на пета предкиткова кост - за срок от около 1 - 1.5 месеца. В резултат на травмите ищцата е изпитвала значителни по интензитет болки и страдания в първите дни, които са намалели постепенно до изчезването им в рамките на посочения период на

възстановяване. При травмата е причинена разкъсно-контузна рана на меките черепни обвивки, която е обработена хирургично. Други хирургични манипулации на ишцата не са извършвани. В резултат на причинените травматични увреждания няма трайни или постоянни последици за здравето на ишцата. Единствено счупването на петата предкиткова кост на дясната ръка може да доведе до болка при физическо натоварване на крайника или промяна на времето. Установява се още, че констатираните травматични увреждания са причинени в резултат на удари с или върху твърди тъпи предмети или ръбести такива. Контузията на меките черепни обвивки и подлежащото счупване на тилната кост на черепа /контактно увреждане/ са локализирани в **задната част на главата**, което сочи, че първоначалното и с най- голяма сила травматично въздействие е реализирано в тази анатомична част на тялото с направление на увреждащата сила отзад напред т.е. втория удар, а не първия. При описания механизъм на ПТП **счупването на черепа и контузията на меките черепни обвивки е получено при удара на автомобила отзад, при който главата на ишцата е контактувала с облегалката за глава на седалката.**

Единствено травматичният кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, локализиран челно, е получен в резултат на действието на въздушната възглавница. От обясненията на вещото лице в о.с.з. се установява, че въздушната възглавница на л. а. „Опел Комбо“ се е отворила още при първия /според вещото лице/ удар - между л. а. „Опел Комбо“ и задната част на л. а. „Форд Фокус“. Затова единствено по отношение на тази травма САС намира, че не е доказано пълно и главно наличието на пряка причинно-следствена връзка с деликтното поведение на водача на автобус Скания т.е. жалбата е основателна единствено в тази част.

Що се отнася до счупването на пета предкиткова кост – то е получено от контакт с волана в момента на удара, а кръвонасяданията на лявата подбедрица - при контакт в части на купето до установяването на автомобила в покой. Установява се също, че приложените медицински документи за последващи хоспитализации на пострадалата /магнитно- резонансна томография на л. 52 от делото и епикриза от 10.08.2017 г. на л. 53 от делото/ са в рамките на последващия възстановителен период, като имат връзка с ПТП. Според вещото лице диагнозата световъртеж от централен произход е твърде обща, като това състояние може да се дължи на редица заболявания, едно от които е и артериалната хипертония. Последващите хоспитализации с поставената диагноза световъртеж от централен произход могат да се дължат на възрастовите промени в мозъчната циркулация и измененията в шийния гръбнак.

Отчетено според механизма на произшествието, констатираните травматични увреждания биха се получили независимо дали пострадалата е била с поставен или без поставен обезопасителен колан. В този смисъл възражението за съпричиняване правилно е преценено като неоснователно, доколкото липсата на колан не се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите вреди и техния обем.

По делото са събрани гласни доказателствени средства, а именно - разпит на св.К. в о.с.з. на 04.06.2021г., които съдът кредитира при условията на чл.172 ГПК. Свидетелят твърди, че управлявал бус „Ситроен Джъмпер“ по АМ „Тракия“ на описаното място и навлязъл в

участък, гъсто задимен с жълт дим и без видимост. Когато навлязъл в този участък, свидетелят слязъл и видял ударени коли. След това се качил в своя автомобил, за да се измъкне, но бил ударен силно отзад и след това „бутан“, докато се спре в мантинелата в положение, напречно на пътя. Според свидетеля неговият автомобил не е удрял намиращ се отпред автомобил, а се насочил направо към мантинелата, но от показанията на свидетеля става ясно, че той в някакъв момент не е бил в съзнание, тъй като твърди „...След като ме удариха отзад, се събудих долу в кабината на буса, после моят автомобил беше в мантинелата...“.

Няма новопредставени доказателства пред настоящата инстанция.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Първо по правната квалификация съдът намира, че е налице фактическият състав на чл.284, ал.1 т.1 КЗ /отм./ и ответникът „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“, в качеството си на компенсационен орган, е процесуално и материалноправно легитимиран да отговаря по предявения иск, тъй като се касае за обезщетение на увредено лице, живеещо в България, в резултат на ПТП настъпило в РБ, но от делинквент, който е гражданин на държава-член на ЕС /Словения/, като застрахователят на виновния водач или неговият представител за уреждане на претенции в Република България не е изпълнил задълженията си в срока по чл. 271, ал. 1 от същия кодекс т.е.не е изплатил обезщетение.

Следователно ответникът не отговаря в качеството си на оторизиран представител на чужд застраховател, а като компенсационен орган, който замества институцията, натоварена да действа като компенсационен орган в държавата членка, т.е. в случая приложимото материално право следва да се определи по реда, посочен в чл. 4 от Регламент ЕО № 864/2007 г. на Европейския парламент и на Съвета. Според цитираната разпоредба, приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от неправомерно увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт.

Безспорно приложимото материално право в случая е това на Република България, поради следните съображения:

От събраните по делото доказателства е видно, че е налице частно-правно отношение с международен елемент, което е свързано с две държави - членки на ЕС. Предявените от ищцата искове са за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от причинени лични травми. Относно хармонизирането на съдебните норми на страните – членки на ЕС за приложимото право към извъндоговорни задължения, е действащ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година („Рим II“), който съгласно чл.288 от ДФЕС е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави – членки. Съгласно чл.4, §1 от същия, приложимото право към извъндоговорни

задължения, произтичащи от непозволено увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт. В случая приложимо е българското материално право, доколкото вредите са преки и настъпили на територията на България.

ПТП, както и вредите, са настъпили на територията на Република България, поради което са приложими разпоредбите на КЗ /отм./

Съгласно чл.511 ал.3 КЗ в случаите на ал. 1 увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако кореспондентът или бюро не са се произнесли по подадената претенция в срока по чл. 496, ал. 1, отказано е изплащане на обезщетение или ако увреденото лице не се е съгласило с размера на обезщетението, като съответно се прилага чл. 380.

В случая ищцата е депозирала покана за обезщетение пред „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД на 29.04.2020г., но в тримесечния срок такова не е определено, поради което претенцията е отправена към НББАЗ.

На второ място, това противоправно и виновно поведение на словашкия водач на автобус се намира в пряка причинна връзка с претърпяните от ищцата травми, обусловили временно влошаване на здравето, съпътствано със значителни болки и страдания.

Възражението за съпричиняване от страна на пострадалия, е недоказано пълно и главно – не се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносния резултат.

Гореизложените правни констатации обосновават извода за наличието на предпоставките на чл. 45 и чл. 52 от ЗЗД по отношение на причинителя на вредата, а именно: вреди, виновно противоправно деяние от страна на причинителя на вредата, причинна връзка между това деяние и по-голяма част от причинените вреди с изключение на кръвоизлива под меките мозъчни обвивки, локализиран челно и получен още при първия челен удар и световъртеж. При това положение ищцата има право да получи обезщетение за причинените вреди.

ПО РАЗМЕРА:

В процесния случай ищецът претендира претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от причинени телесни повреди, изразяващи се в закрыта черепно-мозъчна травма, изразяваща се в счупване с линеен характер на тилната кост вдясно и травматичен оток на меките черепни обвивки в зоната; мозъчно сътресение; разкъсно-контузна рана на меките черепни обвивки вляво челнослепоочно; кръвонасядане на лявата подбедрица и ляв глезен; счупване на пета предкиткова кост на дясната ръка.

От изложеното по-горе, както и предвид факта, че ищцата е била на 60 години към датата на ПТП през 2017г., при отчитане икономическата конюнктура в страна към 2017г., както и факта, че посредством представената по делото медицинска документация и от заключението на вещото лице по назначената КСМАТЕ, се установява, че от получените вследствие на процесното ПТП увреждания, ищцата е изпитвала болки и страдания в продължение на 1,5 месеца, че диагнозите, констатирани в приложените към ИМ МРТ на

изследване на главен мозък от 14.07.2017 г., Епикриза към ИЗ № 48235/645, издадена от УМБАЛ „Св.Георги“ ЕАД са в рамките на последващия възстановителен период и същите имат връзка с процесното ПТП, че в посоченото изследване на главен мозък е отразено наличието на субдурален хематом, което увреждане, съгласно медицинските стандарти и практика се счита за животозастрашаващо, доколкото засяга черепа /а по правило това има непредвидими последици/ и по същество са налице две средни телесни повреди и няколко леки.

Ето защо САС намира, че обезщетението правилно е било определено до размер от 40 000 лв., без процент за съпричиняване.

С оглед гореизложеното и при съвпадане изводите на първа и настоящата инстанции решението следва да бъде потвърдено изцяло в обжалваната осъдителна част.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Обжалваем интерес от 40 000 лв., като жалбата е изцяло неоснователна.

На основание чл.78 ал.3 ГПК жалбоподателят дължи в полза на въззиваемата страна направените по делото разноски, но такива няма направени.

На осн.чл.38 ал.2 ЗА е дължимо адв.възнаграждение за оказано безплатно процесуално представителство пред въззивна инстанция в размер на 1730 лв. без вкл.ДДС.

Воден от горното и на основание чл. 272 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260001/10.01.2022г. постановено по т.д. № 170/2020г. по описа на СОС, ТО, IV състав, в обжалваната осъдителна част.

ОСЪЖДА Сдружение "Национално бюро на българските автомобилни застрахователи", ЕИК 1307647006, със седалище и адрес на управление в гр. София, район Средец, ул.Граф Игнатиев" №2, ет.2, ***ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА*** адв. К. М. Д. от САК с личен № 1300680610 сумата от 1730 лв. /хиляда седемстотин и тридесет лева/, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска защита на Р. Д. К. пред въззивна инстанция на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

В отхвърлителната част решението, като необжалвано, е влязло в сила.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____